

РЕШЕНИЕ

№ 76

гр. Търговище, 11.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ в публично заседание на тридесет и първи август през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: БОНКА В. ЯНКОВА

Членове: ЙОРДАН П. ИВАНОВ
БОРИС Д. ЦАРЧИНСКИ

при участието на секретаря ИРИНА П. ВАСИЛЕВА
като разгледа докладваното от БОНКА В. ЯНКОВА Въззивно наказателно дело от частен характер № 20223500600138 по описа за 2022 година

установи следното:Производството е по реда на чл.313 и следващите от НПК.

Образувано е по въззивна жалба, подадена от адв. Д.Ж., в качеството и на процесуален представител/повереник на частния тъжител по НЧХД № 52/2022г на РСТщ - И. М. А., против присъда № 23/ 16.06.2022г, постановена по същото дело, с която подсъдимата Ф. Е. е била призната за невинна в това, че на 16.09.2021г. в жалба до Районна прокуратура Търговище и на 15.09.2021г в жалба до Дирекция „Социално подпомагане“ Търговище, разгласила позорни обстоятелства за тъжителя, в качеството му на длъжностно лице - кмет на с.Б. и при изпълнение на службата му, поради което и съдът я оправдал да е извършила две престъпления по чл.148,ал.2 във връзка с ал.1,т.3 и във вр с чл.147 от НК и отхвърлил предявения от тъжителя срещу подсъдимата Е. граждански иск за обезщетение вследствие престъплението по чл.148,ал.2 във връзка с ал.1,т.3,във вр с чл.147 от НК, осъществено на 16.09.2021г чрез жалба до РП Тщ. С оглед изхода на делото на тъжителя били възложени и направените от подсъдимата разноси за защитник в размер на 500лв.

Считайки присъдата за неправилна и незаконосъобразна, с въззивната жалба се иска отмяната ѝ и постановяване на нова, с която подсъдимата да бъде призната за виновна за престъпленията, за които е повдигнато частното обвинение. В срока по чл.320,ал.4 от НПК са постъпили и подробни писмени съображения за изразеното несъгласие с оправдателната първоинстанционна присъда.

В съдебно заседание, тъжителят - въззивник в тази инстанция И. А., редовно призована се явява. Лично и чрез повереника си - адв. Д.Ж. от АК Търговище поддържа въззивната жалба и искането за отмяна на първоинстанционната присъда. Неведените в допълнителните

съображения към въззивната жалба оплаквания се доразвиват от повереника, адв.Ж., като се акцентира върху обективната и субективна съставомерност на поведението на подсъдимата, предмет на внесената в РС тѣжба под признаците на престѣплението клевета. Твърди се, че е доказано както извършеното с подадените жалби разгласяване на позорни обстоятелства, така и приписване на престѣпление на тѣжителя, което от друга страна не е вярно и неверността на изнесените съставомерни по чл.147 от НК обстоятелства е била съзнавана от подсъдимата, тѣй като същата, както посочи повереника в с.з. е „*знаела изначално отговорите на поставените към органите въпроси*“ .

В упражнено право на лично становище частния тѣжител И.А. поддържа изцяло аргументацията на повереника и моли за осѣдителна присѣда.

Ответната по жалбата страна – въззив. Ф. Е., редовно призована не се явава. Упълномощеният защитник- м.адвокат А.Р. от АК Търговище, застъпва становище за неоснователност на въззивната жалба, а присѣдата за правилна и законосъобразна и като такава предлага да бъде потвърдена от въззивния съд.

Съдът, като прецени наведените в жалбата и устно доразвити във въззивното заседание съображения на повереника и като провери изцяло правилността на обжалваната присѣда по реда на чл. 314, ал. 1 от НПК, установи следното:

Разглеждане на доводите по същество, каквито са по съдържанието си наведените във въззивната жалба и в допълнителните съображения,оплаквания, е безпредметно, поради констатираното нарушение на процесуалните правила, допуснато от първоинстанционния съд, което е съществено, понеже е свързано с игнориране на задълженията на съда както по правилното очертаване предмета на доказване при образувано по тѣжба частен характер съдебно производство, с което съществено е накърнено правото на тѣжителя да получи разглеждане и отговор по изложените в тѣжбата обстоятелства, така и понеже, като последица от това нарушение съдът е пропуснал да обсъди и се произнесе по всички обстоятелства по обвинението и да отговори изцяло на съществените въпроси по чл.301ал.1, т.1 от НПК, а именно – има ли извършено деяние, извършено ли е от подсъдимия/подсъдимата и извършено ли е виновно.

Видно от материалите по делото, пред РС, производството е било образувано по внесена от тѣжителя И.А. частна тѣжба, подадена чрез повереник - адвокат Д.Ж.. В тѣжбата словесно са посочени обстоятелствата на престѣплението/ престѣпленията , като са описани няколко и различни във времево отношение случаи – през септември 2021г. в жалба до Социални грижи подсъдимата посочила, че тѣжителят, в качеството си на кмет на село Б., получавал пенсиите на семейна двойка от селото – Ф. Я. и Х. Х., но не им купувал храна, а парите присвоявал (л.4, НЧХД), по повод на което бил проверен; - също в жалба до полицията, отново за присвоените пари на Я. и Х. но и за това, че като кмет на с.Б. укривал документи по гражданското дело, по което подсъдимата и Община Търговище била страни, по които случаи също бил проверен; (л.4,НЧХД);

В подадената тѣжба (абзац четвърти, стр.5, НЧХД) е уточнено, че „*С подаването на тези жалби до Социални грижи, до Полицията, до Икономическа полиция и до Районна прокуратура подсъдимата е разгласила позорни обстоятелства*“ за тѣжителя - „*извършване*

на неправомерни действия от моя страна при изпълнение на служебните ми задължения“, приписва ми престъпление, което разгласяване прави публично и в качеството ми на длъжностно лице“.

Освен множеството други доказателствени искания, с уточнението, че не разполага със самите сигнали и точните изрази посочени в тях, тъжителят е поискал от съда служебно да бъдат изискани жалбите от съответните служби (л.6, НЧХД).

С разпореждане от 26.01.2022г(л.11-л.12,НЧХД) съдът не се произнесъл по доказателствените искания, понеже е установил нередовност на тъжбата, включително и противоречие между словесното описание и дадената цифрова квалификация – „Твърди се,че деянията са извършени публично, но липсва числовото изписване на чл.148,ал.1,т.1от НПК), като е указал на тъжителя да отстрани констатираните нередовности в тъжбата, включително и да посочи в кое населено място същите са били подадени (независимо от факта, че населеното място е било посочено –вж л.5,НЧХД). Така или иначе, с уточняваща молба, подадена чрез повереника на частния тъжител, вх. № 1044/ 04.02.2022г е изяснено, че тъжбата е за:

1/ написаното от Ф.Е. в жалба до Икономическа полиция в град Търговище, от **12.01.2021г** – „за това,че като кмет не съм им връчил призовките по гр дело 261/21г и по тази причина загубила делото“ ; 2/ написаното в жалба до Дирекция “Социално подпомагане“ на **15.09.2021г** „за това,че „аз като кмет не съм се грижел за Ф. Я. и съпругът и Х. Х. ..че не съм им купувал храна ,държал съм ги гладни,че съм им вземал пенсиите, вземал съм им социалните помощи и съм си ги присвоявал“ ; 3/ за написаното до Районна прокуратура по преписка вх № 2317/21г, приключила с отказ от образуване от 26.10.2021г, за това, че „вземам парите - пенсиите и социалните помощи на Ф. М.а Я. и съпругът и Х. А. Х. и не съм им ги давал“ ;

Тъжителят изрично е посочил в уточнителното писмо, че няма достъп до преписките в горепосочените органи и моли съда да ги изиска, след което и да му бъде дадена възможност от съда „да се запозная с жалбите и да уточня обвинението „ (л.16, НЧХД). Без произнасяне по искането– положително или не, съответно без преписките да са по делото, с Разпореждане от 09.02.2022г (л. 18, НЧХД) съдът ДАЛ ХОД на тъжбата срещу подс.Е. със следните обвинения: 1/за това,че в жалба до икономическа полиция при ОДМВР Търговище №5/ **12.01.2021г** разгласила позорни обстоятелства и приписала престъпление на И. М. А. в качеството му на длъжностно лице при изпълнение на службата му - кмет на с.Б. – престъпление по чл. 148,ал.2 във връзка с ал.1, т. 3 и във вр с чл.147 НК; 2/ за това, че жалба до Дирекция“Социално подпомагане“ Търговище, вх №./ **15.09.2021г** разгласила позорни обстоятелства и приписала престъпление на И. М. А. в качеството му на длъжностно лице при изпълнение на службата му - кмет на с.Б.- престъпление по чл.148,ал.2 във връзка с ал.1, т.3 и във вр. с чл.147 НК; и 3/ за това, че в жалба до РП Търговище разгласила позорни обстоятелства и приписала престъпление на И. М. А. в качеството му на длъжностно лице при изпълнение на службата му - кмет на с.Б. – престъпление по чл.148,ал.2 във връзка с ал.1,т.3 и във вр с чл.147 НК и насрочил съдебно заседание за 17.03.2022г.

Дата на престъплението по пункт трети, не е посочена, а от изисканата все пак преписка от РП и приложена към делото е видно, че жалбата е входирана в РП с номер 2317 от **16.09.2021г** (вж л.6 приложената преписка вх 2317/21).

Въпреки така очертаните рамки на предмета на доказване, каквото е предназначението на издаденото Разпореждане, включващо в пределите си изследване на въпросите - извършени ли са от подс.Е. трите престъпления, посочени в него, съдът не насочил действията си в тази посока, а в следващото съдебно заседание – на 17.02.2022 / л.27- л.28, НЧХД), след като изискал трите преписки – от Икономическа полиция (образуваната по жалба от 12.01.2021г), от Дирекция „Социално подпомагане“ (образуваната по жалба от 15.09.2021г и от Районна прокуратура (образувана по жалба, вх № 2317/21г) отново указал на тъжителя да „конкретизира обвиненията“.

Съгласно тези „указания“, с нова уточняваща молба от 12.04.2022г, входирана в деня на заседанието и преди провеждането му, повереникът отново посочил обстоятелства на престъплението (по см на чл.81 от НПК), конкретизирайки тезата си защо счита, че тъжителят е наклеветен - „понеже е загубила делото, по причина, че кметът не и бил връчил призовките и в жалбата се твърди, че кметът не си изпълнява задълженията“ за това, че не се грижи за Я. и Х. и че не си изпълнява задълженията да се грижи за тях- като им купува храна, дърва, почистване, хигиена и т.н. и 3/ че му е приписано престъпление с твърденията в жалбите, че присвоявал пенсиите и социалните помощи на двете посочени лица Я. и Х..

И трите преписки своевременно са постъпили по делото / хронологично по поискването / -1/ от Икономическа полиция на 25.02.2022г (вж писмо от Директор ОД МВР, л. 41, НЧХД), в което същият ясно е посочил, че проверката по жалбата е заведена под № 5/12.01.2021г., но самата проверка е извършена по жалба, постъпила в РП и след извършване на проверката е изпратена в РП; съответно по разпореждане на съда е изискана от РП въпросната преписка и същата е приложена към делото - преписката е с вх № 79/2021г). Видно от приложената в папката жалба (л.3) , по повод на която е извършена възложената от РП проверка, осъществена от Икономическа полиция - на **8.01.2021г** Е. е сезирала прокуратурата за най-общо казано „неизпълнение на служебните му задължения по връчване на призовки“, с конкретно посочване на дати за неизпълнението. По преписката е извършена проверка, назначени експертизи и с постановления - за отказ от РП, потвърден от ОП Търговище – с постановление от 29.03.2021г прокуратурата е приела, че няма данни за престъпление.

- 2/ от Дирекция „Социално подпомагане“, Търговище, на 28.02.2022г (вж съпроводително писмо, л.44, НЧХД), в което освен данните и резултата от извършената проверка, е приложена и самата жалба (л.47, НЧХД) подадена на **15.09.2021г**, позволяваща да се разбере, че съдържа изнесена информация за Х. А. и съпругата му Ф. М.а, узната от тях, че същите са гладували, че пенсията им получавал от дълги години кмета на с.Б. и че същият „*през определено време им давал хляб и кремвириши/салами от магазина, който принадлежи на него*“. С жалбата е поискано да се проучи „*С какво право пенсията и помощта, отпуснати от държавата на това семейство се получават от страна на друго лице къде и как се харчат тези държавни пари отпуснати на това семейство?*“

и 3/ от Районна прокуратура, Търговище, преписка вх. №2317/2021г, на 23.02.2022г. (вж. съпроводително писмо от мл.прокурор, л.39, НЧХД) и самата преписка приложена към делото, видно от която същата е образувана по подадена на 16.09.2021г от Ф.Е. жалба (л.6, от преписката), със съдържание напълно съвпадащо със съдържанието на жалбата, постъпила на 15.09.2021г в Дирекция „Социално подпомагане“.

Съдебното заседание, започнало на 12.04.2022г в 10.00ч , но ход на делото не е даден, като съдът е изискал от полицията информация, свързана с идентифициране на жалбата от 12.01.2021г и дал отново 7 дневен срок на тъжителя да конкретизира обвиненията си: кога, къде и по какъв начин и какви клеветнически твърдения са разпространени - да уточни и дали се касае за едно или няколко обвинения, както и да уточни за кое твърдение се претендира обезщетението с предявения граждански иск(вж л.74, НЧХД)

С молба (л.77,НЧХД), с вх. № 3323/18.04.2022г е била представена нова Тъжба, озаглавена Тъжба/ изправена за нередовности/ с препис за ответната страна.

В съдебното заседание на 2.06.2022г, повереникът, адв. Ж. е посочила, че поддържа тъжбата и уточнила, че „повдигат“ две обвинения за извършени престъпления по чл.148,ал.2 във връзка с ал.1,т 3 и чл.147, извършени чрез подаване на двете жалби – до РП от 16.09.2021г и до Дирекция „Социално подпомагане“ от 15.09.2021г.

Излагането на горепосоченото процесуално развитие и хронология на съдебните действия не е самоцелно, а е необходимо, понеже илюстрира процесуалното отклонение от задълженията на съда, рефлектирало върху правата на тъжителя, които са били съществено накарнени, понеже същият не е получил отговор на описаните в ТЪЖБАТА, на която е даден ход, обстоятелства на престъплението/престъпленията.

Видно от съдържанието чл.81,ал.1 от НПК, освен другите формални изисквания, свързани с писменото изготвяне и данните за подаващия и адресата, претенциите към съдържанието на тъжбата се изчерпват само с изискването в нея да са посочени „*обстоятелствата на престъплението*“, тоест твърдените от тъжителя факти. Макар и да има какво да се желае от съдържателната подредба на конкретната Тъжба, прочитът и несъмнено установява, че в същата са изложени в достатъчна степен обстоятелствата на престъплението/престъпленията и е посочено условието за пълна детайлност - да бъдат поискани от съответните органи, в които са били подадени, преписките, образувани по подадените от Ф.Е. жалби срещу тъжителя. Още преди да бъдат изискани (направено впоследствие), очевидно приемайки тъжбата за достатъчна от към изискуемите обстоятелства на престъплението, с горепосоченото Разпореждане съдът е дал ход на тъжбата и е предал подсъдимата на съд по трите обвинения(за трите престъпления), посочвайки цифровата им квалификация.

Тоест, независимо, че самата тъжба, във вида, в който е подадена, очевидно е приета от съда за съдържаща в достатъчна степен дължимите по см на чл.81,ал.1 от НПК обстоятелства на престъплението, от горепосочената процесуална хронология на делото е видно, че дори и след изисканите (след разпореждането) преписки, съдът е продължил да изисква от тъжителя конкретизация на обвиненията (л. 61,л.74,НЧХД), включително и „*дали се касае за едно обвинение или няколко деяния*“ (л.73,НЧХД), въпрос, изцяло относим към

правната квалификация на изложените в тъжбата факти, дължима от съда, и която, освен друго, видно от Разпореждането от 09.02.2022г, вече е била дадена от съда (макар и без съответното отчитане на отсъстващото ограничение по чл.26,ал.5 от НК) _

Както се отбеляза по-горе, единственото условие към тъжбата, освен изискванията с формален характер, посочени в чл.81,ал.1 от НПК е условието същата да съдържа данни за „*обстоятелствата на престъплението*“ , тоест твърдяните от тъжителя факти. С това изискване се изчерпват и законовите претенции към съдържанието на тъжбата и което, в конкретния случай, видно от гореописаните действия на съда, очевидно е било спазено, тоест ТЪЖБАТА е отговаряла на изискването на чл.81ал.1 от НПК и по същата е даден ход с процесното, посочено вече Разпореждане, включващо три престъпления с идентична правна квалификация- по чл. 148,ал.2 във вр с ал.1, т. 3 и във вр с чл.147 от НПК.

Предназначението на така издаденото Разпореждане, както и задълженията на тъжителя, ограничени в рамките на изискванията на чл.81,ал.1 НПК, очевидно са останали встрани от вниманието на съда и последицата от това е констатираната незаконосъобразност, изразена в съществено накърняване правата на тъжителя – нарушение, неотстранимо във въззивното производство и налагащо ново разглеждане на делото пред първа инстанция, като съображенията на въззивният съд са следните:

Прочитът на правната регламентация - и преди измененията в НПК от 2017г, и в сега действащата актуалната регламентация - чл.247,ал.1,т.2 от НПК и чл.252,ал.4 от НПК, не позволяват друг извод, освен, че сама по себе си тъжбата **не съставлява единствения** процесуален документ за надлежно очертаване предмета на частното обвинение и само тя в никакъв случай не е достатъчна за да се приеме, че обвинението е надлежно формулирано, както от фактическа, така и от правна страна. Непротиворечиво е разбирането в правната теория и съдебна практика, и преди изменението на НПК от 2017г, и сега, че тъжителят **не е длъжен да дава правната квалификация** на твърдяните обстоятелства, а последното е изцяло в задължение на съда. Както е посочено в Р № 472/16.10.2001 г.по н.д.№ 424/2001г.,на ВКС, II н. о.:*“Частният тъжител не определя квалификацията на престъплението. Той е длъжен само да посочи фактическите обстоятелства. ..Задължението на съда е да уточни или поправи погрешната квалификация на деянието, изхождайки от фактическите признаци на деянието и съответно да даде правилна формулировка на обвинението, изложено в тъжбата”*. В идентична насока е и Р № 42/25.03.1997г. по н.д.№ 490/1996г.на ВКС, III,н.о.:*“Квалификацията на всяко едно от престъпленията следва въз основа на данните в тъжбата да бъде определена от съда, което да намери място в разпореждането, въз основа на което подсъдимия да знае в какво е обвинен”*. В същият смисъл са и Р № 472/16.10.2001г по н.д.№ 424/2001г. на ВКС, II н.о. и Р № 201/18.04.2001г. по н.д.№ 129/2001г на ВКС, II н.о.

Изпълнението на това задължение не е обвързано от начина на изготвяне на тъжбата, тоест не се изключва, когато тъжбата е изготвена от адвокат, какъвто е настоящия случай. Актуалната правна уредба, въпреки липсата на изрично разписано правомощие в чл.252,ал.4 от НПК не дава възможност да се приеме, че към момента е отпаднало посоченото задължение на съда - да даде правната квалификация на твърдяните в тъжбата фактически

обстоятелства. Точно обратното. Принципното предназначение на тъжбата (чл.247,ал.1,т.2 от НПК) и изискванията към нейното съдържание (чл.81,ал.1от НПК), включително и в аспекта на правото на защита(чл.55,ал.1,НПК),основната част от което е правото на обвиненото лице да узнае в какво е обвинено и вменено в тежест на съда задължение да гарантира упражняването на това право (чл.15,ал.3 от НПК) не позволяват друг извод, освен този, че не тъжителя, в тъжбата, а именно съдията - докладчик, с Разпореждането по чл.252,ал.4 от НПК следва да даде правната квалификация на изложените в тъжбата „обстоятелства на престъплението“ и да осигури по този начин, както правилното очертаване на предмета на доказване, така и законосъобразното произнасяне именно в тези рамки, гарантирайки така правата на страните – на тъжителя, да получи отговор на обвинението, а подсъдимият да упражни в пълен обем правото си на защита. При това, за пълноценното изпълнение от съда на посоченото задължение, в контекста на конкретиката на случая, посочването на правната квалификация, като цифров израз не е достатъчно, а следва в същата да се посочат и онези обективни елементи от състава, подлежащи на установяване и доказване, които в случая, включват инкриминираните изрази, чрез които е осъществено вмененото (от посочените в тъжбата обстоятелства) престъпление клевета. Както е посочено в Решение № 60 от 27.05.2016 г. на ВКС по н. д. № 106/2016 г., II н. о. *Съдебната практика и доктрината напълно еднозначно и устойчиво поддържат разбирането, че предмет на престъплението клевета са твърдения с конкретно съдържание, които носят информация за точно определено обстоятелство или явление. (Р. № 80 от 09.03.1998 г. по н. д. № 766/1997 г., II н. о.; Р. № 17 от 17.02.2011 г. по н. д. № 641/2010 г., I н. о.; Р. № 182 от 10.04.2012 г. по н. д. № 382/2012 г., III н. о.; Р. № 104 от 07.03.2013 г. по н. д. № 178/2013 г.; Р. № 272 от 28.08.2015 г. по н. д. № 596/2015 г., III н. о. и др.). В същият смисъл е Р.№ 69 от 24.03.2017 г. на ВКС по н. д. № 83/2017 г., II н. о., НК „Обстоятелството, за разлика от абстрактно, хипотетично и принципно изказаните мнения, винаги има конкретен характер. То се отнася до точно определена недостойна проява или до наличие на специфичен отрицателен белег на засегнатото лице. Конкретиката в разпространената информация е безусловно необходима, за да бъде възможна проверка за наличие и на следващия ѝ признак – неистинност“.*

Тоест, тези именно конкретни обстоятелства следва да са идентифицирани и словесно възпроизведени в разпореждането, понеже, както вече се посочи - именно с него се очертават както правните, така и фактическите рамки на предмета на доказване по съответното частен характер дело.

Встрани от въпроса, защо е било нужно многократното указание за уточнение, включително и на квалификацията, която, както се отбеляза, съдът е длъжен да направи въз основа на обстоятелствата, изложени в тъжбата, несъмнено е, че единственият легитимен акт, очертаващ предмета на производството и с който обвиняемия/обвиняемата по дело частен характер се предава на съд и узнава пределите на предявеното му обвинение е Разпореждането на съда и в рамките на този обхват правен и фактически, съдът дължи и своето произнасяне.

Последващи уточнения, включително и непознатия по НПК процесуален документ

/Тъжба изправена от нередовности/, явяваща се вероятно втора тъжба (съдържаща обаче отново обстоятелства на престъплението от януари 2021г), не намират процесуално оправдание в нормите на НПК. Освен, че са процесуално нелегитимни, но и най-малкото са изисквали отново дискреция на съда, защото както се посочи, само и единствено съда, с Разпореждането си по даване ход на тъжбата очертава обхвата на частния наказателен процес, пределите на предмета на доказване и въпросите, които ще бъдат подложени на изследване и на които съдът дължи отговор. Иначе казано, последните „уточнения“, отразени в протокола от с.з. от 02.06. 2021г не са от естество да заместят, нито подменят пределите на предмета на доказване, очертани по единствения допустим и предвиден в НПК ред - чрез Разпореждането, с което подсъдимата е била предадена на съд за посочените в същото три престъпления. Докладът на съда, по чл.276,ал.1 от НПК не припокрива изначалното му задължение да очертае правните и фактически рамки на процеса (чрез Разпореждането по даване ход на тъжбата), респективно не е от естество да ги подмени, включително и да ги стесни, независимо от изявлението на повереника на тъжителя, записано в протокола(л. 96). Изводът се налага, в аспекта на цялостната преценка на процесуалната хронология на делото.

В обобщение - след като е приел тъжбата за редовна и е дал ход на същата за три престъпления (като отделен е въпроса, че както се отбеляза по-горе се касае за деяния против личността на едно и също лице, принципно позволяващи третирането им като едно продължавано престъпление), първостепенният съд е дължал отговор на въпросите, посочени в чл.301 от НПК именно за тези три престъпления. Видно от присъдата съдът се е произнесъл по две от тях, но не и по третото, за което е счел за достатъчно само да отрази в мотивите (стр. 2, л. 128, НЧХД), че преписка вх. № 360/21г на ОП(вх№ 79/21г на РП –бел ОС) е *„правно ирелевантна за настоящия спор“*. По този начин, съдът е накарнал от една страна правата на подсъдимата, което само по себе си, предвид постановената оправдателна присъда, не може да се приеме за съществено и налагащо връщането на делото на това основание. Но, без да се е произнесъл по едно от обвиненията, за които е дал ход на частната тъжба, съдът е накарнал съществено правата на тъжителя, като го е лишил от отговор на въпроса относно осъщественото или не престъпление, чиито обстоятелства са били изложени в Тъжбата и са процесуално легитимирани чрез посочването им от съда в пункт 1 от Разпореждане № 136/09.02.2022г(л. 18, НЧХД).

Касае се за съществено нарушение на процесуалните правила по см на чл.348,ал.3, т.1 от НПК, поради което и отсъствието на изрично посочване във въззивната жалба (въпреки, че е коментирано в допълнителните съображения -л.2 и л.3, към нея – вж,л.17,ВНЧХД), не ограничава въззивния съд в правомощията му да го констатира и съобрази, а напротив, го задължава да го стори, съгласно предвидения чл.314,ал.1 от НПК цялостен подход към проверявания съдебен акт. Не се касае за утежняване положението на оправданата подсъдима, а за правилно прилагане на процесуалния закон, изискващ законосъобразно стартиране и провеждане на наказателното производство от частен характер, първото условие за което е точно и надлежно изпълнение на задълженията на съда по даване ход на тъжбата и произнасяне по всички въпроси от предметния обхват на очертаното с

разпореждането за даване ход на същата, производство. В този смисъл не е налице и ограничението по чл. 335,ал.4 от НПК, понеже е налице „съответна“ жалба на частния тъжител, оспорващ оправдателната присъда, а основанията, върху които е изградено оспорването не обвързват, нито ограничават въззивния съд в дейността му по цялостната проверка на първоинстанционния съдебен акт, която както се посочи, съгласно чл.314,ал.1 от НПК, същият е задължен да осъществи.

С оглед всичко изложено и като установи,че при първоинстанционното разглеждане на делото е допуснато съществено процесуално нарушение по смисъла на чл.348, ал.3, т.1 от НПК, което е отстранимо, но с оглед естеството си не може да бъде отстранено от въззивния съд, то и делото следва да бъде разгледано отново на първа инстанция, като постановената присъда следва да се отмени, а делото върнато за ново разглеждане от друг съдебен състав на районния съд. Ето защо и на основание чл.335,ал.2 във връзка с чл.348,ал.3,т.1 от НПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА ИЗЦЯЛО Присъда № 23/ 16.06.2022г, постановена по НЧХД № 52/2022 година от Районен съд, Търговище и

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на РС Търговище, от стадия на подготвителните действия за разглеждане на делото в съдебно заседание.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____